

[Foss.]

og for sig betegne — hvilket jeg allerede har haft lejlighed til at give udtryk for, da jeg fremsatte lovforslaget — et led i en politik. Vi er af den opfattelse, at den form, vi har haft gennem adskillige år, er forkert: at staten udlåner midler, at den henter disse midler i det åbne marked i form af skatter eller lån, og at den så øser dem ud den anden vej. Om dette kan hjælpe på valutasisituationen, turde være yderst tvivlsomt. For mig at se må resultatet blive nul. Men vor indstilling er den, at vi tror, at det private erhvervsliv, de private banker, vil kunne administrere pengene på en fornuftigere måde end det bureaukrati, som det uvægerlig bliver, når det er staten, der skal administrere.

Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen nævnte et specielt tilfælde, stålvalseværket. Det synes jeg ligger ganske uden for denne debat. Det er klart, at når det drejer sig om en ganske særlig opgave, er vort parti også villig til at se på den. Vi er absolut ikke i nogen henseende bundet af faste regler; vi er villige til at se på tingene fra tilfælde til tilfælde.

Når det ærede medlem derefter taler om, at en garantiordning som den af os foreslåede burde ydes til en billigere rente end den almindelige markedsrente, må jeg dog gøre opmærksom på, at eksportkreditten ydes til almindelig markedsrente, og det er dog ganske anderledes beløb, der dér er tale om. Her kommer man altså ind på en helt ny politik, som jeg ikke tror vi vil kunne følge.

Jeg tror ikke, jeg behøver at sige så forfærdelig meget mere, for jeg forstår, at lovforslaget skal behandles i et udvalg, og dér kan vi så tale om de ting, der har været nævnt her.

Det glædede mig for så vidt, at det ærede medlem hr. Hans Rasmussen viste en vis imødekommenhed over for den mulighed, at man ydede garanti for lån til industri og håndværk, men når han samtidig vil fortsætte med statslåneordningen, kan vi altså ikke blive enige. Men lad os nu se, hvor langt vi kan komme i udvalget.

Det blev også nævnt, at det beløb, vi har anført, måske var for lille. Så længe det drejer sig om garantier, er det også et spørgsmål, vi kan tale om. Vi har blot taget

de beløb, der står nævnt i den gældende lov, og har ikke tænkt os at ændre dem, før vi fik set, hvordan nyordningen virkede. Forholdene har jo til dato været således, at de beløb, der har været stillet til rådighed for lån såvel til industri som til håndværk, ikke har været udnyttet fuldt ud.

Vi har talt om, hvorvidt man skulle have et nævn eller et udvalg. Vi har ment, det kunne undværes, men det er selvfølgelig ikke noget kardinalpunkt; det kan vi også tale nærmere om. Jeg håber altså, vi kan få et resultat ud af de forhandlinger, der skal føres i udvalget.

A. C. Normann: I anledning af det ærede medlem hr. Foss' sidste bemærkninger vil jeg gerne sige, at jeg tror ikke, man skal danne sig den forestilling, at når man kan have den høje rente for statsgarantier i tilfælde af eksportkreditforretninger, så vil den heller ikke spille nogen rolle her. Ved eksportkreditter drejer det sig om ganske kortvarige forretninger, i hvilke det ikke kan være særlig afgørende, om renten er en lille smule højere eller lavere set i forhold til den enkelte eksportforretning, som hurtigt afvikles, hvorefter lånet også afvikles. Det er altså tilfælde, hvor renten i og for sig ingen rolle spiller. Det må man ikke komme ind på at sammenligne med de 15-årige lån, der er tale om her.

Jeg lyttede meget spændt til det ærede medlem hr. Krygers tale, idet venstre jo har været solidarisk med os andre med hensyn til de fleste af de fornyelser, denne lovgivning har været ude for. Det ærede medlem anstrengte sig meget for ikke at komme til at give udtryk for, hvilken stilling venstre har til det foreliggende lovforslag, og det lykkedes da også så nogenlunde for ham at holde partiets stilling skjult. Det er ellers beklageligt, for ved de tidligere års behandlinger i folketinget af lov om foranstaltninger til fremme af danske erhvervsinteresser er det som regel uden videre blevet fastslået, at netop de bestemmelser i loven, der vedrører lånene til håndværket og den mindre industri, har virket overordentlig godt. Og de nuværende forslagsstilleres parti har flere gange varmt været med til at fastslå dette.

Derfor måtte det kunne forventes, når man foretager en, synes det mig, temmelig